

Ásdís Skúladóttir, leikstjóri:

Standa vit saman ber alt til

Það er sum at arbeiða við sjónleiki. Tá vit eru komin til eitt vist, og alt gongur av skriðjuni, so er spurningurin, hvat kann gerast fyrri at fáa gongd á, sigur Ásdís Skúladóttir, leikstjóri úr Íslandi. Næsta leygardag verður sjónleikurinn »Somu tíð, sama stað«, frumsýndur í Sjónleikarhúsinum

I seinastuni hava tey havt nógva um at vera í Sjónleikarhúsinum, har sjónleikurinn »Somu tíð, sama stað«, verður frumsýndur næsta leygardag.

Havnar Sjónleikarfelag

hefur fingið Ásdís Skúladóttir, leikstjóra í Íslandi, at seta leikin upp. Hon er ikki ókend við føroysk viðurskipti, av tí at hon á fyrsta sinni kom hendavegin at leikstjórna fyrri 15 árum síð-

ani. Ásdís Skúladóttir hevur eisini sett leik upp fyrri Klaksvíkar sjónleikarfelag, eins og hon hevur skipað fyrri skeið um leiklistasøgu og leikstjórna á Oyrabakka.

Fjoltáttaðar uppgávur

Ásdís Skúladóttir hevur fjoltáttaðar útbúgvingar. Hon er lærari, sjónleikari og samfelagsfrøðingur. Hon arbeiðir innan eldraforsorgina í Kópavági, er leikstjóri í Borgaraleikhúsinum, hevur gjørt sendirøð í útvarpinum um hjákonurnar hjá donskum og fronskum kongum frá ár 1660 - 1800, og kundi hugsað sær at fullfíggað hetta arbeiðið við hjákonunum hjá bretska kongum, og sjálvandi endað við Charles Prins og Dianu. Hon hevur í seinastuni gjørt ein film fyrri íslenska Ferðsluráðið.

Spurd hvussu nógva stórv hon hevur, sigur Ásdís Skúladóttir, at hóast væl útbúgvingin, so hevur sett sær fyrri at læra eitt aftrat, og tað er klaverspæl, áðrenn hon doyri. Hon heldur kortini at hóast hon bert er 53 ár, so nýðist hon at skunda sær, meðan hendurnar enn eru líðiligar.

- Mangan hugsi eg um, hvørt tað er satt at eg ikki eri ung longur, tí eg kenni meg soleiðis innast inni. Tá eg hyggi í spegilin, so er tað kortini ikki tann unga gentan sum eg siggi, men tað gloymi eg beinanvegin aftur, sigur Ásdís Skúladóttir brosand.

Lívið skal ikki vera ein endurtøka

Um arbeidsumstøðrunar at hava so nógva og fjoltáttaðar uppgávur at fara til, sigur leikstjórinn, at hon ikki hevði trivist við bert at hava vanligt átta til fyra starv.

- Lívið hevði tá verið ein endurtøka av somu gerðarmálum hvønn dag.

- Hinvegin, tá tú arbeiðir sum leikstjóri, so byrjar tú av nýggjum hvørja ferð ein nýggjur leikur skal setast upp. Tú lærir altíð okkurt nýtt. Sjónleikur er ein heimur fyrri seg, har tú lærir um samfelagið, menniskjuni, kenslur, gleði, sorg o.s. fr.

Ásdís Skúladóttir nevni sum dømi, ameriska sjónleikin, sum hon nú venur. Fyrri rættuliga at seta seg inn í samfelagið og søguna, har

leikurinn er skrivaður, nýðist hon at lesa bókur um USA og um tíðina, tá leikurinn varð skrivaður.

- Eg havi í hesum sambandi lisið bókur um Eisenhower, Truman, Kim Noak og Jerry Lewis, bert fyrri at nevna dømi, fyrri at fáa eina hómung av tí, sum er grundarlagið fyrri tí, sum eg vil mynda á pallinum.

- Hetta er bert nakað, sum eg geri av minum eintingum, og leikarnir nýtast ikki at vita tað, men tað gevur mær persónliga høpin av vitan, sigur Ásdís Skúladóttir.

Menniskjuni

broystast við tíðini

Sjónleikurinn »Somu tíð, sama stað« er um tíðina frá 1951 til 1975, og fer fram á einum gistingarhúsi uttan fyrri San Francisco. Har hittast tvey, sum halda saman í nógva ár, uttan at hjúnafelagar teirra varnast nakað. Tey eiga trý børn í hvør sínum hjúnarlagi.

- Leikurinn er skemtiligur, speiligur og álvarsligur, sigur Ásdís Skúladóttir.

- Vit hitta parið á pallinum fleiri ferðir gjøgnum árin, og vit siggja, hvussu tey broystast frá fyrstu ferðini og frameftir.

- Spurningurin er, hvat hendur við menniskjum í tíðini tey liva í, og hvussu tey megna at liva, tá alt broytist. Tað er m.a. hetta, sum leikurinn snýr seg um, sigur Ásdís Skúladóttir.

- Hvussu er tað hjá teir at koma aftur til Føroyar, i mun til tá tú kom fyrstu ferð í 1982, tá tíðirnar vóru óðrvisi enn í dag?

- Eg kenni tað sum havi eg ikki verið burtur, og haldi tað vera eina sjálfvølgju, at tey biða meg koma hendavegin at leikstjórna.

- Hevði Havnar Sjónleikarfelag ikki biðið meg komið skjótt, so hevði eg sjálv spurt, sigur Ásdís Skúladóttir, sum eisini hevur fylgt við gongdini í Føroyum.

- Hóast eg í hesum umfarinum bert havi arbeitt í einum innlokaðum bóli,

sum eru leikarnir og starvsfólkið í Sjónleikarhúsinum, so kennist tað á øllum, at tíðirnar eru broyttar.

Sammeting millum londini bæði

- Øll hugsa mér um pening, og hava ikki somu umstøður, sum tá eg kom her fyrstu ferð.

- Nú er tað í Føroyum, sum tað hevur verið í nógva ár í Íslandi. Har eru vit von at spara.

- Tá eg kom til Føroyar í 1982, dugdi eg ikki at skilja, at fólk í so lítum samfelag, høvdu so góðar umstøður.

- Um eg sammeti Føroya og Ísland, so líkast samfelagini nógva, men í Íslandi hava vit ongantíð kravt at hava somu umstøður sum Danmark ella hinum norðurlondunum, tí vit eru ikki ein rík tjóð. Vit mugu arbeiða nógva meira enn fólk í øðrum londum, fyrri at fáa nakað burtur úr, sigur Ásdís Skúladóttir.

Koma dagar, koma ráð

- Nú havi eg fylgt við í føroyskum politikki hesi árin, og eg veit, at tíðirnar eru vánaligar. Eg vóni kortini ikki at føroyingar missa mótið - koma dagar, koma ráð, sum orðatakið sigur. Júst nú hava føroyingar møguleikar at visa, hvat býr innast inni, og hvat tit duga til, sigur Ásdís Skúladóttir, og kann ikki halda sær at sammeta støðuna við lita ein sjónleikur verður vandur.

- Tað er sum at arbeiða við sjónleiki. Tá vit eru komin til eitt vist, og alt gongur av skriðjuni, so er spurningurin, hvat kann gerast til tess at fáa gongd á.

- Nakrir leikstjórar hava hug at blaka alt frá sær, men eg plagi at lita, at nú er stundin komin, tá vit mugu halda saman. Gera vit tað, so eydnast tað altíð at fáa gott úrslit, og tað vóni eg eisini fyrri Føroyar, sigur Ásdís Skúladóttir.

Orð:Dagný
Myndir: Kalmar

Sjónleikurinn »Somu tíð, sama stað« verður framsýndur í Sjónleikarhúsinum næsta leygardag. Høgni Joensen og Nora Barentsen hava leiklutirnar sum tvey, ið halda saman í nógva ár, uttan at hjúnafelagar teirra varnast tað.